

Komunálne voľby 2014 - MČ Petržalka (1. časť)

(25.10.2014; Televízna stanica Bratislava; Beseda o piatej; 16.00; por. 1/1; Alexandra Važanová/-)

Alexandra Važanová, moderátorka:

"**Petržalka** je mestská časť s najväčším počtom obyvateľov. O post starostu sa v rámci **Bratislavy** uchádza najväčší počet kandidátov, teda deväť. A práve pre tento dôvod musela Televízia **Bratislava** pristúpiť k rozdeleniu diskusie na dve časti. V tej prvej sa vám predstavia konkrétne Jozef Augustín za Agrárnu stranu vidieka. Dobrý deň prajem."

Jozef Augustín, kandidát na **starostu Petržalky**:

"Dobrý deň."

Alexandra Važanová:

"A nezávislí kandidáti **Vladimír Bajan**."

Vladimír Bajan, kandidát na **starostu Petržalky**:

"Dobrý deň."

Alexandra Važanová:

"Marian Greksa."

Marian Greksa, kandidát na **starostu Petržalky**:

"Dobrý deň."

Alexandra Važanová:

"A Ján Hrčka, dobrý deň."

Ján Hrčka, kandidát na **starostu Petržalky**:

"Dobrý deň prajem."

Alexandra Važanová:

"Ešte na úvod, aby som aj divákovi dovysvetľovala prečo je tu práve táto skupina kandidátov. Ste rozdelený na základe abecedy. Myslím si, že toto kritérium nemôže nikto spochybníť a naozaj Televízia **Bratislava** nemá technické možnosti na to, aby umiestnila do jedného štúdia deväť kandidátov. Diskutovať budete, každý budete mať desať minút, ja vás budem samozrejme upozorňovať, koľko času vám ešte zostáva. Poďme hneď k prvej téme. Prvou témou je a možno vás trochu prekvapím, tri najväčšie problémy mestskej časti **Petržalka**. Vedeli by ste? Idem podľa abecedy pán Augustín."

Jozef Augustín:

"Sociálna starostlivosť, hlavne pre tých, ktorí sú na tú sociálnu starostlivosť odkázaní. To sú dôchodcovia. To bude aj jeden z prioritných bodov mojej kampane. Ďalej je to parkovanie, veci ktoré sa týkajú statickej dopravy a zároveň je to potom poriadok v meste."

Alexandra Važanová:

"Poprosím aj pána **Bajana**, ja viem, že možno máte trochu výhodu, ale ja sa budem snažiť vždy, budem striedať kandidátov na post starostu. Takže pán **Bajan** tri najväčšie problémy."

Vladimír Bajan:

"Myslím, že je to jednoznačné: parkovanie - statická doprava, to je problém, ktorý začína byť čím ďalej tým akútnejší. K tomu treba pridať dynamickú dopravu a samozrejme nosný dopravný systém, ktorý je jednoducho kľúčový pre ďalší rozvoj **Petržalky**. A z tej nadstavby myslím, že ako najväčší problém sa javí predškolské zariadenia, kapacita predškolských zariadení. To sú také tri kľúčové problémy ďalšieho obdobia."

Alexandra Važanová:

"Pán Greksa."

Marian Greksa:

"Tiež by som sa pripojil k tomu, že parkovanie, plus nám chýbajú peniaze v podstate skoro na všetko, ale hlavne na opravu ciest a ja si myslím, že veľkým problémom sú aj developeri, ktorí sa snažia čoraz viac zahusťovať tú **Petržalku**."

Alexandra Važanová:

"Pán Hrčka tri najväčšie problémy?"

Ján Hrčka:

"Ja by som to zhrnul doprava, či statická alebo dynamická, myslím si, že každého ako sa prepravuje trápi tá časť. Potom samozrejme čistota a poriadok, či už kosenie, upratovanie alebo

čokoľvek čo je s tým spojené a potom školstvo a sociálne veci, všetko čo je s tým spojené - predškolské zariadenia, materiálno-technické zabezpečenie škôl a podobne."

Alexandra Važanová:

"Mnohé tie veci, ktoré ste menovali, sú naviazané na financie, teda si dovoľím začať financiami. A to témou solidarity veľkým mestských častí, teda aj **Petržalky** s tými malými, ktorí sa každoročne vzdávajú troch percent svojich príjmov v prospech malých mestských častí, pán Augustín, ste za túto filozofiu? Aj keď teda nemôžete ju zmeniť, môžu ju zmeniť len poslanci mesta, ale ide mi čisto o filozofiu, či ste za takúto filozofiu?"

Jozef Augustín:

"Dnešná doba ukazuje, že táto filozofia už nie je aktuálna, pretože máme informácie o tom, že malé mestské časti majú dostatok prostriedkov, často ich to prerozdelenie z časti solidarity z mesta privádza k tomu, že nemusia šetriť. Míňajú aj na také veci, ktoré si mestské časti nemôžu dovoliť. Ja som za to, aby sa tie prostriedky ďalej neprideliovali. Prípadne ak sa budú prideliovať, tak len v zredukovanej forme, prípadne do každoročných rozpočtov si tá malá mestská časť požiada, čo bude potrebovať a tam sa potom rozhodne na porade starostov a na mestskej rade, v **mestskom zastupiteľstve** sa to buď potvrdí alebo nepotvrdí táto čiastka do rozpočtu príslušného roka. Rozhodne som proti tomu, aby sa tento diel solidarity rozdeľoval takým štýlom, akým sa rozdeľoval doteraz. Jednoducho mestské časti ho už nepotrebujú. Majú také kompetencie, ktoré nemusia robiť, nešetria. Napríklad školská rada, školský úrad majú, majú stavebný úrad. Keď si zoberiem **Petržalku**, myslím, že príslušné obce Jarovce, Rusovce, Čunovo vôbec nepotrebujú mať stavebný úrad. Je zbytočné, aby sa tam financovali tri stavebné úrady, keď túto činnosť môže pre nich vykonávať **Petržalka**. Tam stačí pokojne jeden človek, ktorý bude zhromažďovať všetky podklady, bude ich nosiť na príslušný stavebný úrad. Koniec koncov čím sú tie stavebné úrady, keď nakoniec to podpisuje starosta tej mestskej časti, čo znamená, on to má v kompetencii, zamietne alebo..."

Alexandra Važanová:

"Skúsme jasné stanovisko k solidarite, zrušenie alebo zníženie percenta?"

Jozef Augustín:

"Zredukovanie, zredukovanie v únosnej miere."

Alexandra Važanová:

"Pán **Bajan**, viac ako 600-tisíc eur, to je suma, ktorej sa každoročne vzdáva mestská časť **Petržalka**, solidarita áno, zníženie alebo zrušenie?"

Vladimír Bajan:

"Isteže môj názor je všeobecne jasný, ide o politický nezmysel, nielen ekonomický ale aj politiky neúnosný, kde sa v čase, keď v konjunktúre príjmov 2008/2009 zaviedol tento mechanizmus s tým, že máme byť solidárni k malým mestským častiam. Bez toho, aby participoval na tom mestský rozpočet. Čiže nemá to žiadnu logiku. Druhá vec je, za 600-tisíc eur naozaj by sa veľa dalo urobiť v **Petržalke** a nemyslím si, že tie peniaze išli len na zmysluplné projekty v malých mestských častiach. Hovorím to jednoznačne. Môj názor je všeobecne známy a preto si myslím, že ju treba zrušiť. Aby sme neboli zase príkri k príjmovým častiam rozpočtu malých mestských častí, si myslím, že postupné znižovanie o percento medziročne by mohol byť spôsob, ako sa dostať k reálnemu stavu. Fakt je, že toto je neudržateľné. Takže ja predpokladám, že po tom, ako príde nová zostava do **mestského zastupiteľstva**, pochopia argumenty, že jednoducho toto nie je dobré. A druhá vec, že to nie je jediný problém financovania mestských častí. Je zlý koeficient nastavený, ktorý nám jednoducho nedáva možnosť zaplatiť asi 16-tisíc obyvateľov. A k tým financiám by sme mohli ísť ďalej. Takže solidarita jednoznačne nie, nie v tejto podobe, možno medziročne znižovať o percento a dostali by sme sa počas volebného obdobia k nule. Taktom je, že to nie sú tri percentá, je to šesť percent, lebo sa zarátavajú do toho len štyri mestské časti, čiže nie, určite nie, **Petržalka** príde o veľa, veľa peňazí."

Alexandra Važanová:

"Pán Greksa, táto téma už bola na stole aktuálneho mestského parlamentu. Patrí teda na túto pôdu opätovné otvorenie znižovania solidarity alebo ste za absolútne zrušenie?"

Marian Greksa:

"Ja si myslím tak isto, že ba sa mala zrušiť solidarita. Kolegovia odpovedali veľmi obšírne. Ako povedal pán **Bajan**, môžeme to urobiť tým spôsobom, že sa každý rok zníži o nejaké percento a na konci tých štyroch rokov by už bola nula, pretože **Petržalka** tých 600-tisíc eur potrebuje. A zároveň by som k tomu možno dodal to, že by bolo dobré, ak by **starosta Petržalky** bol aj mestským poslancom, pretože môže svojím hlasom ovplyvniť aj niektoré rozhodnutia v prospech **Petržalky**."

Alexandra Važanová:

"Pán Hrčka, tá istá otázka, solidarita áno alebo nie?"

Ján Hrčka:

"Jasne, najväčší problém solidarity je v tom, že malé mestské časti tie peniaze nepoužívajú efektívne, rozumne. Ak si pozrieme, na čo ich mestská časť **Petržalka** nemôže použiť a na čo ich oni používajú, alebo na čo používajú peniaze, tak v tomto prípade je to veľmi nespravodlivé voči **Petržalke**, ale treba si uvedomiť, že ten problém solidarity je aj v tom, že kým bolo 80 poslancov, tak tie malé mestské časti mali jedného poslanca. A teraz keď sa znížilo kvórum na 45 tak sedem mestských častí má po jednom poslancovi. A keď si to zoberiete, tak tá váha je dostatočne vysoká a to je aj ten dôvod, prečo ten problém zmeny tam nastal, lebo vy potrebujete 27 poslancov na to, aby sa to zmenilo. A tie malé mestské časti majú každý jedného poslanca a keď si zoberiete tých 7 najmenších mestských častí, dohromady všetci poslanci získali 4 500 hlasov. **Petržalský** poslanec potreboval 5 500 hlasov, aby sa tam dostal. Čiže jeden **petržalský** poslanec musel získať o 1 500 hlasov viac než všetci 7 poslanci za jednotlivé mestské časti, takže tam je obrovský nepomer aj v tom, koľko hlasov ten poslanec reprezentuje. A v tomto je **Petržalka** tiež ukrátená, keďže počet mandátov na počet obyvateľov je v tomto značne disproporčný a potom to spôsobuje aj tie problémy, prečo záujmy **Petržalky** sú občas dávanej okraj."

Vladimír Bajan:

"Môžem?"

Alexandra Važanová:

"Áno, nech sa páči, reagujte."

Vladimír Bajan:

"Ja len jednu poznámku k tomu, čo povedali kolegovia. Nepoznáme normálne kritéria tejto solidarity. Veľká a malá, čo je to za fenomén? Keď vám poviem, že jednoducho mali by sme sa pozrieť na podielové dane na jedného obyvateľa. A zistíme, že **Petržalka** je 17. mestská časť s najnižším podielom daní na jedného obyvateľa a podieľa sa na tom, kde tie mestské časti vychádzajú lepšie. Čiže nielen slabší mandát poslancov z malej mestskej časti ale aj oveľa viac peňazí na obyvateľa dochádza do tej mestskej časti. Čiže celé je to postavené absolútne nelogicky. Čiže nechcem to rozťahovať, mohli by sme o tom dlho rozprávať, ale jednoducho chýbala politická vôľa na to, aby sme o tom racionálne diskutovali. Bolo to skôr politické rozhodnutie, lebo silné politické strany mali svojich starostov z malých mestských častí a bolo to nelogické rozhodnutie a verím, že nové volebné obdobie prinesie aj tu racionálnu filozofiu."

Alexandra Važanová:

"Pán Augustín ešte k tejto téme."

Jozef Augustín:

"Ja by som povedal takto, znižovanie po jednom percente ja alibizmus. Podľa môjho názoru treba si sadnúť pri tvorbe rozpočtu. Nová garnitúra starostov nech si sadne, nech si povie, ako to bude predloží to potom do **mestského zastupiteľstva**, rozpracovaný materiál, **mestské zastupiteľstvo** musí povedať áno alebo nie. Ja teraz sa divím, že **Petržalka** nemá dostatok peňazí, a pritom nedávno bolo sčítanie ľudu a ja poznám minimálne dva, tri vchody, kde je 60 bytov a neboli tam odobrané sčítacie háčky, neboli pozbierané, neboli odovzdané. Ja by som sa pána odstupujúceho starostu spýtal, čo urobil, aby sa tieto háčky dostali včas na adresu mesta, aby sa mohli započítať do počtu obyvateľov? Tí ľudia, ktorí poctivo doma vyplnili, ktorí si to pripravili, tak pre nich nikto jednoducho nešiel. A dnes plačeme, že musíme 16-tisíc ľudí, čo je viac ako 10 percent, to sa blíži k 13 percentám, živiť bez toho, aby sme mali na to prídely zo štátu."

Alexandra Važanová:

"Aj keď tam treba povedať, že svoju úlohu asi zohral Úrad pre ochranu osobných údajov. Hovorí o tom aj aktuálny pán primátor, ale nech sa páči vysvetlenie."

Vladimír Bajan:

"Ja nebudem reagovať na všetko. Pán Augustín asi úplnú sumu informácií, minimálne legislatívne. Ten problém je zákonný, my sme nemali spôsob, ako donútiť človeka, aby odovzdal ten hárok, aby vpustil toho komisára. Jednoducho bol to prenesený výkon. Mohli by sme zdržiavať, tu nejde o to, ide o to, že mohli by sme sa baviť o ... o sčítaní obyvateľov, jednoducho ten problém je tak široký, to nie je problém sčítania obyvateľov. A k tomu alibizmu, aj by som želal pánovi Augustínovi, aby som súčasťou takej diskusie, kde sa majú malí starostovia dohodnúť na tom, že sa vzdávajú časti peňazí, ktoré im teraz zo štatútu prislúcha. Tú dohodu by som chcel vidieť. Žiadna ryba si nevypustí vlastný rybník."

Alexandra Važanová:

"Pán Hrčka."

Ján Hrčka:

"Ja len jednu drobnosť, že celé to prerozdelenie dane z príjmov fyzických osôb je trochu absurdné, pretože sa rozdeľuje na základe jedného spočítavania raz za desať rokov, pričom existuje register obyvateľov, ktorý vám konkrétne menovite vie povedať, kto kde má trvalý pobyt, nie tak ako spočítanie a namiesto toho, aby sa zmenila legislatíva, že sa poviem, že odteraz sa to bude rozdeľovať na základe registra osôb, nie na základe jedného spočítania raz za desať rokov, veď to je absurdné. Veď vy máte exaktné údaje, ktoré sa každý mesiac aktualizujú a rozdeľujete podľa údajov, ktoré sú presne, viete, kto býva v ktorej bráne, dokonca v ktorom byte už teraz podľa nového a rozdeľujeme peniaze podľa toho, ako sa raz za desať rokov niekto spočíta. To je nonsens a tam tú chybu treba hľadať niekde inde, kde je systémová a nie jedno spočítanie. Lebo štatistické spočítanie podľa mňa nemá na to primárne slúžiť, lebo máme omnoho dôveryhodnejší a kvalitnejší zdroj počtu obyvateľov."

Alexandra Važanová:

"Páni hovorili sme a ukončím aj touto otázkou túto tému. Hovorili sme o kompetenciách, o možnej nejakej komunálnej reforme. Začnem teraz pánom **Bajanom**, keďže som predtým začínala pánom Augustínom, silné mesto alebo silná mestská časť?"

Vladimír Bajan:

"Ak by som to mohol trochu zľahčiť, lebo sme tu v takom napätí, keď pani Thatcherovej ako premiérke Veľkej Británie nefungoval Londýn, zrušila **magistrát**. Teraz nechcem nahovárať, že to by bol spôsob. Ale faktom je, že je viacero modelov. Ja sa vrátim k **Bratislave**. Čo mňa osobne trápi a začnem, čo treba zlepšiť. Transfer peňazí do mestských častí. Jednoducho nie je možné, aby sme nevedeli, kedy dostaneme podiel v tom ktorom mesiaci. Ak mesto dostane 5., zjednodušene poviem, k 10. ich musím mať na účte alebo vedieť, že ich dostanem. Čiže transfer. Ďalej myslím si, že, o solidarite sme hovorili, veľkostný koeficient, treba povedať, že zákon hovorí o obci od 50 do 100-tisíc obyvateľov, teda 16-tisíc tam nie je, čiže prichádzame minimálne o ďalších 200-tisíc, to je technika. Kompetencie, jednoducho starosta nemôže byť zodpovedný za to, čo občania niekedy kritizujú, typický príklad mestská polícia. Momentálne štatút je tak upravený, že dokonca ak mestská časť požiadala o zásah mestskej polície, má si ho zaplatiť. To je absurdné. V prípade, že to nebudeme vedieť zmeniť, blížime sa k tomu, ak bude zvolený, že naozaj bude tlačíť na vytvorenie si nejakej vlastnej mestskej polície. Jednoducho toto nie je spôsob komunikácie. Vrátim sa k tomu. Jedno (?) jednoznačne delenie majetku. Občan sa predsa nemôže donekonečna dívať na to, že táto plocha je sedemkrát kosená, vedľajšia je trikrát, lebo je mestská, lebo nie sú na to peniaze. Čiže urobiť elementárny poriadok majetku, vo financiách a vo vzťahoch. O tom hovorí štát..."

Alexandra Važanová:

"Silná mestská časť, dobre som to pochopila?"

Vladimír Bajan:

"Nie silná mestská časť, ďalšia vec je a hovorím o tom, že treba si jasne povedať, čo je prenesený výkon? Jednoducho, či ho má robiť mestská časť alebo mesto? Typický príklad je stavebný úrad a to si možno ešte dnes budeme rozoberať. Z princípu, nechcel by som nazvať silný, slabý, ale poriadok vo vzťahoch."

Alexandra Važanová:

"Práve na poriadok v kompetenciách pán Greksa, aký máte názor?"

Marian Greksa:

"Ja mám skôr odpoveď na tú otázku, na ktorú ste sa pýtali všeobecne, či silnejšia mestská časť alebo silnejšie mesto? Ja mám taký pocit, že by to malo byť vyrovnané partnerstvo. Ja to tak môžem prirovnať k nejakému štvorzáprahu alebo šesťzáprahu koní z toho Divokého západu. A proste keď ten najslabší kôň ťahá najslabšie, tak ten záprah nevie rýchlejšie behať ako ten najslabší kôň čiže malo by to byť vyrovnané si myslím. To, čo povedal pán starosta, si myslím, že má veľkú logiku. Ale malo by to byť vyrovnané, malo by to byť to partnerstvo ako je v rodine, ako je brat, sestra, proste mali by sa navzájom rešpektovať."

Alexandra Važanová:

"Pán Hrčka, je to témou hovoriť teda, či silné mesto alebo mestské časti alebo je načas urobiť poriadok minimálne v tých kompetenciách?"

Ján Hrčka:

"Tiež si nemyslím, že je to otázka silné mesto alebo mestská časť. Je to podľa mňa o kompetenciách. Lebo keď si zoberiete, tak povinnosti nechce nikto, tie si navzájom prehadzuje

mestská časť a mesto a keď sa má o ničom rozhodovať, tak tam sa zase bijú. Vidíte to pri rôznych veciach. Keď je to dobré, keď z toho je nejaký benefit, tak tam je otázka, kto to zoberie. Ale keď sú z toho nejaké náklady a povinnosti, tak sa toho každý stráni. A toho občania to nezaujíma, či to patrí pod mesto alebo pod mestskú časť. On to chce mať vyriešené. A tento pingpong, vždy aj keď v bežnom živote ste závislý alebo keď vám niečo, nejakú službu dodávajú dvaja, tak vždy vám ten jeden povie, že to je chyba toho druhého, ale vás to nezaujíma, vy chcete mať vyriešený problém. Len v súkromnej sfére si môžete povedať, že ich vymeníte, ale tu to nemáte ako vymeniť. Čiže naozaj, jasné kompetencie, jasné prerozdelenie a jasné a logické pravidlá. Lebo na tomto to celé stojí a padá."

Alexandra Važanová:

"Pán Greksa, chceli ste reagovať."

Marian Greksa:

"Tu by som možno nadviazal, možno by som preklenul takým mostným mostíkom k tej ďalšej otázke, o ktorej sa budeme baviť. Ako hovoril kolega Hrčka, tie kompetencie napríklad sú veľmi viditeľné na cestách. Lebo ľudia netušia, že v **Petržalke** cesta patria mestu, župe, mestskej časti, nevedia, ktoré kam patria, len vidia, že sú deravé alebo sú zlé. A vyčítajú buď mestskej časti alebo mestu, že čo by mali robiť. A myslím, že tu by bolo naozaj vhodné, keby každá tá mestská časť sa starala o svoje cesty alebo teda myslím o všetky cesty, ktoré sú tam alebo proste aby naozaj boli jasné kompetencie, aby to nebolo takto roztrieštené, ako to je."

Alexandra Važanová:

"Stručne poprosím, lebo pán Augustín by ešte mal dostať priestor."

Ján Hrčka:

"Ja len, že nemyslím, že cesty sú úplne vhodný príklad, pretože napríklad peniaze dostáva na cesty župa a cesty druhej a tretej triedy už dlhodobo rieši mesto, pričom mesto nemá peniaze na to, ale drží si to takto, lebo si chce kontrolovať, kto ich bude opravovať, aj keď ich nikto neopravuje. Je to absurdná situácia."

Alexandra Važanová:

"Je to na debatu, či si župa drží peniaze alebo mesto cesty."

Ján Hrčka:

"Momentálne zákon je urobený tak, že peniaze idú župe a nie tomu, kto sa o cesty stará. A nikde inde na Slovensku okrem **Bratislavy** to nie je spravené tak, že mesto vlastní. Všetci sa vyhovávajú, ako na tým budeme mať kontrolu. Trenčín nemá kontrolu nad svojimi cestami druhej a tretej triedy, Prešov, Košice, nikto. Všetky tie krajské mestá, všetko spravujú župy, len v **Bratislave** sa o to stará mesto, ktoré má horšiu finančnú situáciu ako mestské časti, ako župa a drží to, drží, drží to a stojí ho to peniaze. Je to absolútne nemysliteľné."

Alexandra Važanová:

"Ešte záver k tým kompetenciám, pán Augustín, ako teda urobiť poriadok? Páni hovorili o tom, že ľudia možno nemajú prehľad o tom, ako sú kompetencie prerozdelené, koniec koncov ich to ani nemusí príliš zaujímať. Takže ako urobiť poriadok, aby človek bol zorientovaný v **Bratislave**?"

Jozef Augustín:

"Netreba robiť poriadok v predpisoch, treba robiť poriadok v kompetenciách, treba robiť poriadok tam, kde sa má výkon ten svoje kompetencie vykonávať. To znamená, že pokiaľ mestská časť má vykonávať údržbu komunikácii tretej a štvrtej triedy, pokiaľ má mesto robiť prvej a druhej triedy, tak musí byť jasné, kto sa má o čo starať a musí to jednoducho vykonať. Pokiaľ niečo nefunguje, okamžite treba, aby ten, kto má tretiu a štvrtú triedu a vidí, že je neporiadok na cestách prvej a druhej triedy, musí avizovať a musí ten druhý partner konať. Naše volebné heslo je **Bratislava pre Petržalku....**"

Alexandra Važanová:

"Skúsme nechať volebné sľuby."

Jozef Augustín:

"Ja nesľubujem nič, ja len vám oznamujem, že naše volebné heslo..."

Alexandra Važanová:

"Nie, volebné heslá nechajme tak, pán Augustín, ja vás poprosím, aby ste ma rešpektovali, nechajme volebné heslá bokom, hovorme o konkrétnych riešeniach."

Jozef Augustín:

"Tam je to presne dané, že jedine symbiózou primátora, starostov, **mestského zastupiteľstva**

a miestnych zastupiteľstiev môže prísť k tomu, že sa nebudeme večne hašteriť, tak ako ja keď som bol osem rokov mestský poslanec, tak som nič iné nevidel, len ako išli starostovia proti primátorovi, primátor tak isto potom pritrvil voči nim. Hľadali sa stále konsenzu a viedlo to tam, kam to dnes priviedlo. To znamená, jedine symbióza, jedine dohoda, a preto som povedal, rada starostov spoločne s primátorom si musia sadnú spolu, musia pripraviť materiál, na ktorom sa dohodnú. A aj keď sa nedohodnú stopercentným súhlasom, jednomyseľne, tak sa musia dohodnúť väčšinou, ale toto všetko budú rešpektovať. Keď budú dané pravidlá, bude poriadok. Ale kto nechce mať pravidlá, ten nechce ani poriadok."

Alexandra Važanová:

"Pardon páni, ja zostanem pri tých pravidlách a vás poprosím všetkých, aby sme od volebných sloganov upustili. Stručne veľmi pekne poprosím, pretože chcem sa dostať aj k viacerým témam, ktoré **Petržalčanov** zaujímajú."

Ján Hrčka:

"Ja len krátko, že parkovacia politiky je problémom väčšiny mestských častí a napriek tomu nedošlo ku konsenzu. Napriek tomu nedošlo k dohode. Takže ono to nie je také jednoduché, lebo každý, presne, že nie sú jednoznačne rozdelené kompetencie, každý si chráni ten svoj piesoček a presne kvôli tej nejednoznačnosti to tam vedie, že tá dohoda je omnoho ťažšia, pretože každý si chráni svoje."

Alexandra Važanová:

"O tejto téme budeme hovoriť. Pán **Bajan** ešte chcete zareagovať?"

Vladimír Bajan:

"Ja len jednu vec, ak si povieme, že ak si povieme, že tento pohár je poloprázdny alebo poloplný, znamená to, že nemáme to jasné. To znamená, len jasné pravidlá robia dobré vzťahy. Čiže jednoznačne nový zákon o **Bratislave**, lebo treba zadefinovať aj iné vzťahy. Vzťah hlavného mesta k vláde a k republike ako takej, veď pre boha máme zákon o **Bratislave** ešte z federácie. Vyčistiť štatút, aby bol jednoznačný. Veď nemôžeme začať na meste rozprávať o predškolských zariadeniach, keď tá kompetencia je na mestských častiach, škôlky. Je nezmysel, aby základné školy robili mestské časti a základné umelecké školy mesto. Jednoducho tu je strašne veľa vecí, ktoré sa nedotiahli. Čiže záver, jednoznačne ísť aj do tých pravidiel, aby sa vedeli nastaviť aj financie. Pretože máme rozdelenie peňazí aj na základe štatútu, čiže tváriť sa, že sa máme nejako dohodnúť, to je jednoducho cesta do pekla."

Alexandra Važanová:

"Páni, avizovala som, že budem vám strážiť ja čas. Takže pán Augustín 5 minút 11 sekúnd zostáva. **Vladimír Bajan** 4 minúty 3 sekundy. Pán Greksa 8 minút 1 sekunda, pán Hrčka 5 minút 37 sekúnd. Začínam pánom Greksom. A to je téma, ktorá asi bude **Petržalčanov** mimoriadne zaujímať a to je parkovacia politika. Pán Greksa, vieme, že neprešla jednotná parkovacia politika, **Petržalka** sa vybrala alebo avizuje, že sa chce vybrať vlastnou cestou. Minimálne **Petržalka** prijala filozofiu, ako si chce upratať v rámci parkovacej politiky. Každopádne 30-tisíc parkovacích miest má chýbať v **Petržalke**, ako by ste to riešili?"

Marian Greksa:

"Tak v podstate 30-tisíc parkovacích miest vyrieši už iba kúzelník. Ale budeme sa snažiť to vyriešiť čo najlepšie. Ja mám taký pocit, že keďže sa na to svojho času zabudlo, keď sa **Petržalka** budovala a keďže sa nestavali nejaké podzemné garáže, budú sa musieť stavať takzvané nadzemné garáže, pretože už len tie plochy, ktoré máme, nestačia. Čiže musíme ísť naozaj do parkovacích domov. Sám som bol účastný takej jednej, nazvem to akcie, ktorá ešte nie je uzavretá, ale žiaľ bohu chýba obyvateľom na Röntgenovej ulici, chýbajú miesta na parkovanie. Zároveň tam je jedna malá zelená plocha, na ktorej by jedna firmy chcela postaviť dnes už iba troj či štvorposchodový parkovací dom. Z toho by sto miest ponúkli verejnosti alebo obyvateľom. Obyvatelia sú zase nespokojní, lebo by nechceli dôjsť o tú zelenú plochu. Čiže to je trošku všetko komplikované, pretože každý by chcel parkovať pred barákom, ale nechce mať postavený parkovací dom pred svojím barákom. To je naozaj taká filozofická otázka niekedy, že komu vlastne vyjsť v ústrety."

Alexandra Važanová:

"K tej parkovacej politike asi toľko."

Marian Greksa:

"Asi toľko zatiaľ, uvidím, čo ešte kolegovia povedia."

Alexandra Važanová:

"Môžete samozrejme na seba reagovať. Pán Hrčka, vy ste hovorili, že stroskotala tá parkovacia

politika na tom, že sa mesto nevedelo dohodnúť s mestskými časťami. Ale aj jednotlivé mestské časti majú svoje špecifiká, aké sú tie špecifiká **Petržalky**, čo treba z pohľadu parkovacej politiky, z pohľadu statickej dopravy vyriešiť v **Petržalke**?"

Ján Hrčka:

"Ja by som ešte prešiel k tomu parkovaciemu domu. Ten parkovací dom stavala firma, ktorá sa volá ..., problém je skôr v tom, že oni síce sto miest ponúkli, ale tým, že oni tam potrebujú, tí ľudia teraz parkujú popri ceste a tým, že tam tá cesta bude musieť byť obojsmerná, tak tým 100 miest ponúknem, ale 60 až 70 zmizne akoby preorganizovaním dopravy. Čiže tam sa ten účinok pre tých konkrétnych obyvateľov nemení alebo zhoršuje. A čo sa týka špecifik, kto býva v **Petržalke**, tak viem, že **Petržalka** má najväčší problém cez noc, teda večerné parkovanie. Keď prídete v piatok, sobotu, tak až také problémové to nie je. Čiže v piatok, v sobotu viete relatívne, teda nie je to hoci kde, ale dá sa relatívne slušne zaparkovať. Potom cez deň je to problém s parkovaním okolo Digital Centra, či že je to niekde, kde je polyfunkčná budova alebo stavba. Čiže ak je napríklad nejaké výstavisko v Inchebe, tak automaticky sa v tej oblasti, kde tí ľudia bývajú, tak všetci chcú tam parkovať, aby nemuseli platiť za parkovanie v areáli Incheby. Čiže podľa mňa, čo v prvom rade treba vyriešiť je, že naozaj treba začať rozlišovať ľudí, rezidentov, ktorí tam bývajú, aby boli naozaj nejakým spôsobom uprednostňovaní a v prvom rade, aby začali byť uprednostňovaní **Bratislavčania**. Lebo dnes, keď si prejdete večer po parkoviskách, tak zistíte, že desať, pätnásť percent vozidiel sú buď nákladné vozidlá, ktoré tam v obytnej zóne majú čo hľadať alebo sú to ŠPZ, ktoré vôbec nie sú **bratislavské** a teraz ten človek tu využíva cesty, nemá tu trvalý pobyt. Ono to, keby tých miest tu bolo dosť, nemám s tým problém. Ale keďže toho je málo, tak v prvom rade musím uprednostňovať tých ľudí, ktorí tu majú trvalý pobyt, ktorí tu platia dane, ktorí tu bývajú a potom tých ostatných. Tí ostatní bohužiaľ musia byť odsúvaní na koniec. Taký systém musí fungovať podľa mňa."

Alexandra Važanová:

"Čiže rezidentská filozofia u pána Hrčku. Pán Augustín, jednotná parkovacia politika za celé mesto alebo naozaj je už čas vybrať sa tou vlastnou cestou a nie čakať to, ako sa dohodne 17 mestských častí plus mesto?"

Jozef Augustín:

"Mestská časť **Petržalka** v júni schválila som koncept parkovacej politiky. Bohužiaľ ho nezverejnila. Možno sú tam také veci, ktoré pred voľbami by mohli uškodiť vedeniu."

Alexandra Važanová:

"Tá filozofia je tam aká, povedzme konkrétne veci."

Jozef Augustín:

"Je dané, ktoré opatrenia sa majú urobiť pre zvýšenie počtu parkovaní, parkovacích miest. Čiže ja som za to, aby tento koncept sa ďalej rozpracovával, avšak musí byť podrobený aktualizácii s tým, že dnes keď občan hovorí, že výstavba parkovacích domov mu znepríjemňuje životné prostredie, ničí mu ho, tak potom parkovacie domy, ktoré budú zodpovedať požiadavkám občana, obyvateľa **Petržalky** s tým, že výškovo budú zodpovedať určite regulácii, budú mať počet parkovacích miest pre verejnosť, slobodných alebo voľných parkovacích miest minimálne 1,5 násobok dnešného, čo poskytnete verejnosti a zvyšok nech si ten investor prenajíma. Ja bude trvať na tom, pokiaľ budem zvolený ako starosta, aby tento princíp bol zachovaný. Či už sa dohodne 1,5-násobok alebo 2-násobok, to mi je už jedno, pretože sú ľudia, ktorí si chcú zaplatiť parkovanie, ktorí si ho aj celoročne môžu dovoliť, jednoducho chcú mať svoje parkovacie miesto v parkovacom dome. Ale ostatné miesta pokiaľ zaberú nejakú plochu, ktorá dnes slúži ako parkovisko, tak na tejto ploche, ak postavím parkovací dom, po prvé, nebude nikomu prekážať, po druhé nebude znepríjemňovať životné prostredie, okolo bude vysadená zeleň, bude to prispôsobené tak, aby to ľuďom spríjemnilo ten život v okolí a tak isto potom zjednosmernenie ulíc, ako bolo doteraz urobené, zokruhovanie tak, aby tam, kde je dvojsmerná premávka a nemusela by byť a vytvorí sa tam XY parkovacích miest, to znamená, pustiť to tam jedným smerom a druhým smerom vyjsť. Budú musieť ľudia trochu viacej obchádzať, ale zvyknú si a každý si myslím potom nájde nejaké miesto aj v blízkosti svojho bydliska."

Alexandra Važanová:

"Pán **Bajan**, štyri roky obyvatelia **Bratislavy** počúvali, aká bude jednotná parkovacia politika, nedočkali sme sa jednotnej parkovacej politiky a ľudia sú už aj unavení z toho večného dohadovania, preto možno konkrétne riešenia pre parkovacuú politiku v **Petržalke**. Nebudeme sa baviť o celom meste?"

Vladimír Bajan:

"Ja by som povedal ako to naozaj je, alebo ako to bude. Faktom je, že tento problém sa neriešil 30 rokov. A vynervózniť sa tým, že sa to rieši dva roky, ja by som to ako nervózne nevidel vzhľadom na

čas. Jednoznačne centrálna pravidlá musia byť jednoznačné pravidlá, ktoré pochopia obyvatelia aj návštevníci. Špecifiká mestských častí s jasnou prioritou rezidentov, to jednoznačne kolegovia, ktorí o tom rozprávali, vedia o čom rozprávajú a samozrejme budovanie nových kapacít, bez toho to nepôjde. Áno prideme do konfliktu, čo je skupinový a čo je verejný záujem, lebo jednoducho iné ako garážové domy v **Petržalke** stavať nemôžete, ak teda majú slúžiť. A druhá vec je jednoznačne rozlíšiť prv a tretie vozidlo. V Londýne napríklad druhé vozidlo je 600 až 800 libier, preto ľudia nemajú dve vozidlá. Jednoducho tváriť sa, že budeme akceptovať požičovňu vozidiel, ktorá je na jednej ulici, tú nepoviem, a človek tam má osem vozov a ostatní nemajú kde parkovať, jednoducho takto to nemôže ďalej ísť. Záver, jednoznačne spoločné pravidlá, špecifiká mestských častí, prioritizácia rezidentov tej ktorej mestskej časti a vynútiteľnosť systému. Ako náhle zistíme, že si nebudeme vedieť poradiť s tým systémom, tak tam všetko zhorí."

Alexandra Važanová:

"Páni ďalšia téma, ktorú ste spomínali, myslím, že jeden z vás na začiatku a to je električka do **Petržalky**, respektíve centrálna rozvojová os do **Petržalky** alebo ak chceme druhá etapa nosného dopravného systému Bosáková ulica - Janíkov dvor. Začínala som pri parkovacej politike s pánom Greksom, takže pán Hrčka, poprosím vás, ako vnímate celú situáciu, lebo je to tiež jedna z tém, kde už boli viaceré verejné diskusie, veľa sa o tom hovorí, stále však **Petržalčania** nepočuli odpoveď, ako si predstavujete, aby bol tento priestor uchopený?"

Ján Hrčka:

"Ja súhlasím, čo sa týka tej električky alebo ak sa bavíme o okolitom priestore, tak ja som určite zástancom toho, aby tam zostalo čo najviac zelene. Ľudia si na to zvykli. Čím ďalej sa tu viac a viac zahusťuje. Viete, vždy nájdete dôvod, prečo strom vyrúbať, ale kedy ho a kde zasadíte, to už je, síce musí byť nejaká náhrada, ale nikto nepovie kde a čo. Čiže tie zelené plochy v centrách miznú a možno na okrajoch, kde ľudia ich možno až tak nevyžadujú, tak tam sa robí nejaká náhradná výsadba. Čiže ja určite som zástancom toho, aby bola tá filozofia Central Parku, to znamená, aby popri električke sa čo najmenej zastavovalo, aby čo najviac ten priestor zostal pre ľudí. Na druhej strane električka ako dopravný systém nevyrieši problém **Petržalky**. Treba povedať, že pri tých problémoch, ak sa bavíme o prvej, druhej fáze, tak je to prostě jeden koridor a ťažko si môžeme myslieť, že ľudia z opačnej strany **Petržalky** budú prechádzať po **Petržalke**, aby sa dostali na električku a išli ďalej. Čiže nevyriešiť to celý problém. Vyriešiť to problém priľahlých oblastí. Aj tá frekvencia električky má nejaké limity. Takže keď si to zrátate, pomôže to, ale nie je to systematické riešenie celého problému. Je to zase len riešenie súčasnej situácie, možno oddelenie na nejakú ďalšiu dobu, kedy neviem za čo sa..."

Alexandra Važanová:

"Ste za toto parciálne riešenie, pretože viacerí poslanci aktuálneho miestneho zastupiteľstva už off record hovorili o tom, že možno **Petržalčania** električku ani nepotrebujú, preto priama otázka, ste za električku do **Petržalky**?"

Ján Hrčka:

"Ja si myslím, vzhľadom na to, ako je to financované, na rovinu, ak by to mala platiť mestská časť, mesto alebo mestská časť priamo zo svojich peňazí, tak mi to príde neefektívne. Vzhľadom na to, že to ide tak, že momentálne sa mesto podieľa 5 percentami, tak ten efekt, ktorý to bude mať pre mesto vzhľadom k tomu, ako sa to účelovo dá použiť, ja si myslím, že sa to oplatí. Čiže pomer toho, na čo tie peniaze vieme použiť, koľko nás to stojí a koľko za to dostaneme, tak si myslím, že je to výhodné."

Alexandra Važanová:

"Pán Augustín, rieši električka dopravnú situáciu v **Petržalke**, aspoň teda parciálne tak, ako hovoril pán Hrčka? Alebo to vnímate ako kľúčový projekt z hľadiska dopravy?"

Jozef Augustín:

"Ja to vníma ako veľmi dôležitý projekt z pohľadu dopravy. Podľa mňa električka bude riešiť veľmi veľa. Pretože zoberme si väčšie mestá: Prahu, zoberme si Minsk, kam veľmi rád chodím. Tam sú trasy metra, na ktoré ľudia dochádzajú kilometer a pol vzdialenosti. A keby ste sa pozreli na to, že či im to vadí, nevadí im to. Majú po ceste obchody, zastavia sa po ceste domov z metra, nakúpia si, prinesú si to domov. To znamená, že ide o to, aby električka, keď sa bude budovať, v prvom rade musí mať minimálny negatívny vplyv na životné prostredie pri výstavbe. To je prvá vec, na ktorú ja budem dozerať, keď bude to moja právomoc. Všetky firmy, ktoré budú vybrané, musia mať tak environmentálne certifikáty a musia ich tak dodržiavať, že sa nemôže stať to, čo sa stalo, že sa urobila prvá časť električky cez Starý most na Bosákovú ulicu a tam je prachu, hluku, všetkého možného, len poriadku tam nebolo. Takže tomuto už teraz v tomto štádiu pri výbere dodávateľov treba zamedziť. Ja viem, že projekčne ešte električka nie je spracovaná, treba ešte niektoré etapy, bude môcť občan ešte

niečo do toho povedať, pretože mám už informácie, že už nejaké štúdie sú schválené. To znamená, je treba prizvať občana, aby sa vyjadril. Ďalšie riziko vidím v električke to, že už dnes v tejto pozdĺžnej osi delí **Petržalku** Chorvátske rameno, teraz k tomu dáme ešte električku a už počuť chýry, že by sme tam ešte chceli mať štvorprúdovú komunikáciu, tak vybudujeme presne takú deliacu čiaru ako Einsteinova, ktorá oddeľuje Sad Janka Kráľa od **Petržalky** a aj od mesta."

Alexandra Važanová:

"Čiže nie ste za tento variant?"

Jozef Augustín:

"Čiže električka musí byť v takom profile, aby sa z jednej strany alebo v určitom úseku dala pretunelovať, prekryť, aby tam mohli ľudia chodiť. Prístupové komunikácie len obslužné komunikácie a stanice musia byť tak urobené, aby to boli malé centrá, pretože dnes **Petržalka** nemá žiaden mestotvorný prvok, keď si zoberieme, kde tu máme aké námestie? Tu neexistuje nič také. Ľudia kde sa majú schádzať? Chodia všetci do mesta, chodia do zariadení, ktoré tam vybudovali developeri, dobre sa tam cítia. Prečo by sme niečo tak nemohli mať v okolí zastávok električky? To znamená, ja budem trvať na tom, aby sa spravila územno-plánovacia dokumentácia, to znamená územný plán zóny alebo trate - nosného dopravného systému s tým, že presne bude zaregulované, čo sa tam môže stavať, aby tam nebol chaos, aby si tam nestaval kto chce čo chce, dovtedy stavebná uzávera a jednoznačne riešiť, diskutovať s ľuďmi, čo tam chcete mať, ako tam chcete mať. Ja si pamätám, keď som sa nasťahoval v roku 1982 do **Petržalky**."

Alexandra Važanová:

"Máte ešte 39 sekúnd."

Jozef Augustín:

"Kde všade bola občianska vybavenosť popri tomto nosnom dopravnom systéme a tak to budem chcieť aj ja, aby žena, ktorá vystúpi, ide z práce, vystúpi z tej električky na stanici, aby si tam mohla niekde nakúpiť, aby sme oživilí všetky terasovité a podterasovité obchody, ktoré sú v tej línii vybudované a ktoré pomaly všetky skrachovali. To znamená, vrátiť život **Petržalky** z tých obchvatových dvoch komunikácii, z Panónskej a z Dolnozemskej naspäť do centra **Petržalky** a tá **Petržalka** musí mať charakter mesta a to je môj cieľ."

Alexandra Važanová:

"Ste si takmer vyčerpali čas. Jedna sekunda vám zostala. Asi tú štúdiu, o ktorej hovoril pán Augustín, myslel ňom možno urbanisticko-architektonickú súťaž, ktorá má svojho víťaza, je to bohužiaľ stále na ÚVO, pretože dvaja kandidáti sa odvolali kvôli cene. Asi sa nebudeme rozprávať o tom, či električka áno alebo nie, ale ak áno, tak ako? Pán **Bajan**."

Vladimír Bajan:

"Pani redaktorka, keď ste dali túto otázku, začal som uvažovať nad tým, či na ňu budem odpovedať, pretože mám veľké obavy o prvú etapu. Ale keď už sme pri tej druhej etape, myslím si, že tá otázka už nestojí tak, či áno. **Petržalka** už stratila ďalší most pre automobilovú dopravu. Jednoducho ročne pribúda v **Bratislave** takmer 3,5-tisíc vozidiel, z toho 60 percent v **Petržalke**. Čiže tých áut nie je menej, je ich viac. Cestná sieť je neúnosná, aby to ďalej zvládla. Čiže tá električka nutne je dôležitá, samozrejme tá logistika k nej je ešte predmetom diskusie, minimálne v tej druhej etape. Ak niekto vie alebo všetci, ktorí to vedia, na juhu sa má stavať 20-tisícové sídlisko a neviem si predstaviť, že by sa to ťahalo okolo Panónskej alebo Dolnozemskej. Čiže tá električka je kruciálna pre ďalšie dopravné systémy **Petržalky**. Čiže jednoznačne áno, ale ešte sme naozaj veľmi ďaleko. Tým súhlasím s pánom Hrčkom, neexistujú lacnejšie peniaze na túto stavbu ako európske."

Alexandra Važanová:

"Pán Greksa, bola taj aj petícia proti štvorprúdovke, o ktorej hovoril pán Augustín, ako by ste vy uchopti celú túto problematiku? Na ktorú stranu by ste sa postavili? Tú obslužnú komunikáciu asi električka potrebuje."

Marina Greksa:

"Ja to poviem jasne. Myslím, že električka je potrebná. A budem sa zasadzovať za to, aby bolo, veď ona vlastne aj bude. Čiže o tom nie je debata. Bolo by ideálne, ak by dokázala byť čo najzelenjšia, tak to nazvem. Samozrejme, tá električka potrebuje vedľa seba nejakú cestu. Nie štvorprúdovú, o ktorej sa rozprávalo, ale obyčajnú cestu, nazvem to dvojpruhovú cestu, pretože môže sa stať, že tá električka nepôjde, nepôjde elektrika alebo niečo a vtedy tam musia vyslať autobusy, aby sa tí ľudia nejakým spôsobom prepravili. A zároveň potrebujeme, aby sa tí ľudia dostali k tej električke. Ja si myslím, že štvorprúdové cesty máme okolo **Petržalky**, tie ju vlastne obkolesujú. Tu bude dobrá tá električka a ja sa len modlím, aby sa podaril ten termín, ktorý je určený na koniec budúceho roka na dostavbu prvej etapy myslím a bodaj by sa začala stavať aj ďalšia etapa. Aby sme

už mali tu električku po 30 rokoch plánovania metra a neviem ako sa všetko toto volalo, aby to už došlo až na koniec **Petržalky** a naspäť."

Alexandra Važanová:

"Páni, posuňme sa k ďalšej téme. Ale zopakujem čas. Pán Augustín má 1 sekundu, pán **Bajan** 2 minúty, pán Greksa 5 minút 44 sekúnd, pán Hrčka 2 minúty 7 sekúnd. Začínam pánom **Bajanom**. Téma regulácie výstavby, regulácia vývoja toho, čo sa deje na území **Petržalky**. Veľakrát sme tu dnes počúvali, že nemáte v rukách mnohé témy, ako bola parkovacia politika, kde musíte nájsť zhodu s inými mestskými časťami. To, čo viete však regulovať, je výstavba v mestskej časti. S viacerými starostami sme sa rozprávali o tom, aké sú tie nástroje na reguláciu výstavby. Pán **Bajan**, čo môže mestská časť urobiť preto, aby ustála tlak developerov?"

Vladimír Bajan:

"Kľúčový je územný plán. To si treba jasne povedať. Mestská časť ako prenesený výkon v stavebnom konaní môže naozaj len riešiť charakter stavby. To znamená územné konanie a stavebný poriadok. To znamená, že po tom, ako príde stavba ako záväzné súhlasné stanovisko mesta, nastupujú ďalšie fázy stavebného konania. Kľúčom je územný plán a dobrý stavebný poriadok. Ako náhle investor splní všetky, 42 podmienok, ktoré má k stavbe, veľmi ťažko v prenesenom výkone zastavíte stavbu. Napriek tomu sa nám asi 23 stavieb podarilo zastaviť, tie ktoré už mali ÚR.. (asi územné rozhodnutie), bolo to veľmi komplikované, o tých sa samozrejme hovorí. Jedna vec, kľúčové bude, ako bude nastavený stavebný zákon v budúcom období."

Alexandra Važanová:

"Ten ste kritizovali."

Vladimír Bajan:

"Tam mám pocit, že smeruje to veľmi zle, cez 2-tisíc pripomienok. To znamená, že ten zákon bude kompromisom, ktorý nebude vyhovovať ani obciam, ani investorom. To si nechajme nabudúce. Ale záver je jasný. Podľa územného plánu, ako náhle nepôjdeme do nižších inštitútov ako sú zonálky, nebudeme vedieť ďalej pokračovať a myslím tým aj ďalšie prvky v rámci územného plánu. Kľúč - dobrý územný plán."

Alexandra Važanová:

"Otázkou je, kde zobrať možno peniaze na takéto územné plány, respektíve zonálne plány, ktoré musia držať ideu veľkého územného plánu. Sú mestské časti, ktoré na to nemajú bohužiaľ peniaze. Nedávno sme sa s pani starostkou **Devína** o tom rozprávali. Má **Petržalka** podobný problém alebo môžete ísť tou cestou zonálnych plánov?"

Marian Greksa:

"Nevidím úplne presne do financií momentálne **Petržalky**, priznám sa. Ja si myslím, že všade, určite aj tam chýbajú na tieto záležitosti peniaze. Ale dúfam, že sa podarí možno niečo nájsť. Čo sa týka..."

Alexandra Važanová:

"Možno vašich riešení."

Marian Greksa:

"Čo sa týka techniky, tak pán **starosta Bajan** povedal vlastne už všetko. Ja za seba môžem povedať len toľko, že všade, kde budem môcť nejakým spôsobom zabrániť tomu, aby sa stavali ďalšie, ja to volám paneláky, lebo nehovorím o občianskej vybavenosti, o parkovacích domoch a podobne, hovorím o bytoch, všade, kde budem môcť, budem sa snažiť tomu zabrániť."

Alexandra Važanová:

"Dá sa ustať tlak developerov? Aj keď nechcem ich nejakým spôsobom démonizovať, lebo naozaj sú dobré príklady, kedy sa dohodnete s investorom a nielen v rámci vynútených investícií, ale aj nadštandardných vzťahov vybudujú detské ihrisko, zrevitalizujú park. Takže akým spôsobom uchopiť potenciál developera v tom dobrom slova zmysle?"

Marian Greksa:

"Je to od prípadu k prípadu. Ťažko to generalizovať. Ale moja základná nejaká alebo bod číslo Jedna v mojom programe je to, že by som..."

Alexandra Važanová:

"Pán Greksa, poprosím vás, volebné programy nechajme tak."

Marian Greksa:

"Ospravedlňujem sa. Proste ja už nechcem, aby sa stavali ďalšie paneláky v **Petržalke**, poviem to takto ľudsky."

Alexandra Važanová:

"Tomu každý rozumie. Pán Hrčka váš recept?"

Ján Hrčka:

"Treba si pozrieť, ako som hlasoval v prípade, že sa predávali, prenajímali a nejakým spôsobom sa pomáhalo výstavbe. Ja za štyri roky môžem povedať, že som urobil maximum preto, aby to tak nebolo. Nevieť, či všetci ostatní to môžu povedať. Ale to, čo by som chcel povedať je, že keď si zoberiete všetky pozemky na území mesta, boli mestské. A zlým hospodárením alebo rôznymi vecami mesto potrebovalo vyrovnávať svoj dlh, tak začalo rozpredávať pozemky a teraz plačeme nad tým, že čo si tí developeri alebo majitelia na tých pozemkoch stavajú. A mne to príde niekedy normálne ako úmyselný systém, že čím horšie to spravíme, tým to ide do horšieho stavu a potom sa toho za facu zbavíme, lebo na niečo v dezolátnom stave peniaze na opravu nemáme a to potom niekto za facu zoberie a my už potom len krútime plecami a povieme, no čo už my môžeme, majiteľ si robí čo chce. Ja si nemyslím, že by bolo mesto a stavebný úrad nejakým spôsobom až tak bezbranný, ako sa niekedy ukazuje, ale samozrejme opora v zákone a zlepšenie kompetencií a možností či už nejaká stavebná polícia alebo nejaká vyššia vymožitelnosť by bola určite vhodná, by prišla vhod."

Alexandra Važanová:

"Páni ešte Jedna vec, keďže ste to aj vy načili takže poprosím k tejto téme, vieme, že v **Petržalke** je veľký problém napríklad aj na Lúkach, kde pozemky patria súkromníkovi, akým spôsobom môže korigovať výstavbu mestská časť?"

Vladimír Bajan:

"Jednoznačne územným plánom. Pre mňa je nepochopiteľné, akým spôsobom mohol kataster ten pozemok zapísať. Ale tu nie sme na to, aby sme to riešili. Takže naozaj ísť do zonálnych štúdií. To je asi, keďže sem neprichádzajú ďalšie stavby, je to asi najrýchlejšie riešenie momentálne."

Alexandra Važanová:

"Pán Greksa."

Marian Greksa:

"Ťažko odpovedať, keď pán starosta povedal to isté, čo som chcel ja."

Alexandra Važanová:

"Doplniť k tomu niečo, aby sme sa posunuli k ďalšej téme."

Ján Hrčka:

"Ja súhlasím s tým, že je to absolútne zvrátené, ako sa k tým pozemkom niekto dostal, lebo de facto tie pozemky boli mestské a to je presne to, čo je na samospráve a na štátnom majetku také z toho krv netečie, to nikoho netrápi, ale aké sú potom následky. Tie znášajú všetci ľudia."

Vladimír Bajan:

"Ja len chcem povedať, že to bola veľmi divná (?) reštitúcia ale to v 90. rokoch."

Alexandra Važanová:

"Dobre páni, poďme k ďalšej téme, ktorá veľmi asi trápí **Petržalčanov** a to je nedostatok miest v materských školách. Teraz ma zorientujte, myslím, že od pána Greksu by som mala začať."

Marian Greksa:

"Pán Augustín."

Alexandra Važanová:

"Pán Augustín má už iba sekundu, tak začnem pánom **Bajanom**. To nikomu neprekáža, každý dostanete svoj čas. Tak kde je tá cesta budovania nových kapacít materských škôl?"

Vladimír Bajan:

"Myslím, že sme jasne naznačili v našom zastupiteľstve takým materiálom komplexným pre budúcnosť, jednoznačne sú to viaceré cesty, jedna neexistuje. Jednak sú to alokované pracoviská alebo detašované nové triedy, ktorým sme už teraz ich zvýšili cez 200 detí. Máme neumiestnených 310 deti v tom veku. Chvála bohu mestskí poslanci nám posunuli jednu škôlku, ktorá bola vyradená zo siete. Veríme, že nájdeme peniaze, aby sme ju zaviedli. Detašované pracoviská. Treba si jasne uvedomiť, že keď budeme hovoriť len o nových škôlkach, musíme vedieť, že demografia sa v roku 2017 zlomí a nastupuje opäť to obdobie, ktoré tu bolo pred pätnástimi rokmi, začnú sa nám škôlky vyprázdňovať. Takže stavať nové zariadenia tak, cez premisu budúcnosti, že potom musia byť polyfunkčné a pravdepodobne aj na nové sociálne zariadenia, alebo teda nové projekty pre seniorov, ktorým násobne zase naopak bude zase pribúdať. "

Alexandra Važanová:

"Vyčerpali ste si čas pán **Bajan**. Pán Greksa, vieme, že takmer 400 detí sa nepodarilo tento rok

umiestniť. Mestská časť **Petržalka** získala do správy budovu na Vyšehradskej, možno budú ďalšie objekty, kde sa bude dať budovať a navyšovať kapacita. Otázkou je, kde zobrať peniaze na to aby ste nejakým spôsobom zrekonštruovali tieto objekty, ktoré dnes chátrajú? Alebo môžete prijať samozrejme aj vaše riešenie tohto problému."

Marian Greksa:

"Začnem možno z minulosti, že naozaj sa stala chyba, že svojho času, keď sa postavilo určité penzum tých škôlok, boli plné detí. Neskôr, keď začali ubúdať deti, nebolo potrebné toľko škôlok, tak miesto toho, aby sa tie budovy prenajali na nejakú dobu neurčitú, aby sa jedného dňa mohli vrátiť naspäť, tak sa popredávali a teraz nám tie škôlky, chýbajú. Ja myslím, že mestská časť by si mala nájsť nejaké peniaze, nejakú časť peňazí možno mesto by mohlo prispieť, možno štát by mohol prispieť svojou politikou."

Alexandra Važanová:

"Mesto jedine politikou, lebo finančne asi ťažko. Vidíte možno priestor tu aj pre developerov, ktorý by mohli pomôcť minimálne pri rekonštrukcii nejakého objektu, ktorý získate do správy?"

Marina Greksa:

"Myslím, že aj tam je cesta určitá, kde by nejaký súkromník mohol ísť do nejakej súkromnej škôlky, alebo opraviť alebo prerobiť nejaké budovy, ktoré existujú na území **Petržalky** a spravili by sa z nich škôlky a nejakým spôsobom by sa im postupne vracali tie peniaze."

Alexandra Važanová:

"Tak možno aj investori južného mesta by mohli takto uvažovať. Každopádne pán Hrčka, ako riešiť tento problém?"

Ján Hrčka:

"Priznám sa, že som nevidel investora, ktorý by investoval, ak by nezískal naspäť. Tak to funguje a na Slovensku obzvlášť. Tu je každý zvyknutý, že len z toho, čo si urve, tak možno z toho časť pustí, ale málo kedy vidíte, to je naozaj veľmi zvláštne, aby zo svojho púšťal alebo ešte niečo navyše, čiže častokrát to, čo počujete, že dal, tak keď si pozriete detailnejšie, tak zistíte, že on násobne toľko zobral. Čiže ono to niekedy vyzerá inak, ako sa prezentuje. A škôlky sú samozrejme problém. Problém je tá krivka. O tých budovách sme sa bavili. Mne ne mestskej časti vadí, že budovy, ktoré mala a mohla riešiť, tak tie poprenajímala a teraz hľadá, ktoré to teraz budú riešiť. To je také paradoxné. Malo to byť inak."

Alexandra Važanová:

"Pán Augustín, zostala mu tá jedna sekunda, pán **Bajan** si čas vyčerpал, Pán Greksa má 3 minúty 49 sekúnd, pán Hrčka má 6 sekúnd. Otázkou je, mám na vás na všetkých kandidátov mám ešte jednu otázku."

Marian Greksa:

"Ak môžem."

Alexandra Važanová:

"Nech sa páči, ako naložíte so svojím časom."

Marian Greksa:

"Ja budem kolegiálny, koľko mám ešte tých minút?"

Alexandra Važanová:

"Máte 3 minúty 48 sekúnd."

Marina Greksa:

"Tak keď dáme nejakých 30, 40 sekúnd každému kolegovi, ja veľmi rád poskytnem, nech si porozprávajú tak isto."

Alexandra Važanová:

"Dobre, takže tým pádom asi budete aj vy súhlasiť, že pán Greksa bude mať posledné slovo. Moja posledná otázka je, ktorú by som vám položila, aj keď už máte vyčerpaný čas, kde vidíte mestskú časť **Petržalka** o štyri roky? Pán Augustín."

Jozef Augustín:

"Jednoznačne chcem, aby mestská časť **Petržalka** smerovala k mestskému charakteru, aby sa tu ľudia cítili ako skutočne doma v meste, aby tu našli všetky podmienky nielen pre bývanie, ale aj pre osobný rozvoj, pre prácu, štúdium, máme tu univerzitu, aby tu našli ľudia svoje miesto pre zábavu, šport, pre oddych, aby nemuseli chodiť do inej mestskej časti, aby tu boli doma, aby sa tu cítili ako doma a ako v meste."

Alexandra Važanová:

"Pán **Bajan**, **Petržalka** o štyri roky."

Vladimír Bajan:

"Ja verím, že budeme ďalej pokračovať predovšetkým v revitalizácii chodníkov, ciest, lebo teraz je to obdobie kedy po školách musí prísť niečo iné a vyzerá to na cesty a chodníky, lebo sa prepadávajú. To je kľúčové. Parkovanie myslím si, že už by mohol byť systém, ktorý bude funkčný. Myslím si, že aj tá kultúra sa vracia do **Petržalky**. Takže už ľudia nebudú musieť chodiť za Dunaj. A tak isto si myslím, že sa postavia dve, tri veci, po ktorých mne srdce piští. To znamená, že už tu naozaj budeme mať aj zvierací cintorín, budeme tu mať možno nejaký amfiteáter a budeme mať jednu krytú halu, možno troj, päťtisícovú, ktorá v **Petržalke** v takomto meste chýba."

Alexandra Važanová:

"**Petržalka** v roku 2018 ako bude vyzerat'?"

Ján Hrčka:

"Záleží od toho, ako dopadnú voľby, pretože ak tam zase budeme mať v **mestskom zastupiteľstve** poslancov, ktorí ani dlho nebyvajú v mestskej časti a podobne, tak potom sa netreba čudovať, že sa robia veci na úkor **Petržalky**. Neviem, ak tí zástupcovia sa budú reálne snažiť, ja verím, že to pôjde ďalej, tak sa to naozaj zlepší, zlepší sa to v oblasti dopravy, či už sa to zlepší z oblasti čistoty, poriadku a riešenie týchto problémov, dúfam, že to tak bude. Či, uvidíme po 15."

Alexandra Važanová:

"Slovo gentlemana, ktorý sa vzdal svojich minút v prospech protikandidátov. **Petržalka** v roku 2018."

Marina Greksa:

"Neviem, či sa na to pozerajú, že som veľmi slušný. Tiež si myslím, prial by som si, nemám nejaké veľikánske vízie. Naučil som sa v **mestskom zastupiteľstve**, pohybujeme sa naozaj len veľmi drobnými krôčikmi, ku ktorým potrebujeme strašne veľa energie. Nejde to naraz, ale pevne verím, že o štyri roky sa zobudím v takej **Petržalke**, ktorá bude čistejšia, ktorá bude mať lepšie cesty, kde tie terasové domy budú v lepšom stave, pretože naozaj tie terasy sa rozpadajú, schody sa rozpadávajú. Naša susedka nedávno z takýchto schodov spadla. A to je asi všetko. Ja nemám nejaké veľké vízie. Dúfam, že dovtedy už tá električka bude v nejakom stave, aby sme sa mohli na nej previesť, minimálne aspoň spoza toho Starého mosta, že aspoň toto bude platiť. Tak ja len dúfam."

Alexandra Važanová:

"Dúfajú aj voliči, že všetko bude možno lepšie, ako bolo v toto volebnom období alebo minimálne také. Majú to každopádne v rukách toho 15. Novembra. Ja vám ďakujem veľmi pekne za korektnú diskusiu. Všetko dobré a dovidenia."

Jozef Augustín:

"Dovidenia."

Vladimír Bajan:

"Dovidenia."

Marian Greksa:

"Dovidenia."

Ján Hrčka:

"Dovidenia."

Alexandra Važanová:

"A ja len na záver zopakujem, že **petržalskú** diskusiu sme museli rozdeliť do dvoch častí, pretože v **Petržalke** na post starostu kandiduje deväť kandidátov. Dnes diskutovali štyria, ďalší piati budú diskutovať v ďalšej časti. Zostaňte verní televízii **Bratislava**. Dovidenia."